www.dhammadownload.com

ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့ တရားတော်

PP

(JJIGIGJ)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော သစ္စာ (၄)ပါးတရားတော် အမှတ်စဉ်(၁၅) မှ ထုတ်နှုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

မိုးကုတ်ဝိပဿနာအဖွဲ့ ချုပ်က ဤစာအုပ်ကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေပါသည်။

အမှတ် ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့ တွင် ရနိုင်ပါသည်။ တွင် ရနိုင်ပါသည်။ ဖုန်း – ၅၄၁၈၆ဝ , ၇၂၅၁၃၂ www.dhammadownload.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၂/၉၅ (၄)

ထုတ်ဝေသူ - ဦးအောင်ချီ (မြ-ဝ၈၃၁)၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ တရားစဉ်နှင့် လုံဝိငန်းစဉ်ပြန့်ပွားရေး အဖွဲ့ ချုပ်၊ အမှတ် ၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ပုံနှိပ်သူ - ဦးဝင်းအောင် (မြ - ဝ၅၁၃၁)

သန်းထိုက်ရတနာပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် (၈၄၊၈၆)၊ ၅ဝလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုံး - ၂၉၈၆၇၄ ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး အမရပူရမြို့၌ ဟောကြားဆုံးမတော်မူသော

ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့ တရားတော် (၂၂.-၉.-၆၂)

တေဇောတတ်က ပူလောင်၊ ပူလောင်ပြီး အရှိန်ရင့်ကျက် သွားလို့ရှိရင် သူလည်းဖောက်ပြန်ပျက်စီးတာဘဲ (မှန်ပါ့) ဝါယောတတ်က ခိုင်တယ်၊ လှုပ်ရှားတယ်၊ ဒါလည်း သူသဘော စွန့် သွားတယ်၊ ခိုင်တာလည်းမရှိတော့ဘူး၊ လှုပ်ရှားတာလည်း မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ဒါ သူလည်းဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေတာဘဲ (မှန်လှပါဘုရား)။

တစ်ခါ ဝေဒနာဘက် ကြည့်လိုက်တော့ ဝေဒနာကလေး တွေက သုခရယ်လို့ ပေါ် လာပြန်၊ပျောက်ပျက် သွားပြန်တာဘဲ၊ ဒုက္ခရယ်လို့ ပေါ် လာပြန်လည်း၊ ပျောက်ပျက်သွားးတာဘဲ၊ ဥပေက္ခာရယ်လို့ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့ ပေါ် လာပြန်ရင်လည်း ပျောက်ပျက်သွားတာဘဲ၊ အင်း ဝေဒနာဘက်ကလည်း ပျောက်

ပျက်တာဘဲ ရှိတယ် (မှန်ပါ့)။

သညာဘက်ကလည်း သညာခြောက်မျိုးရှိသည့်အနက် က ရှုပါရုံမှတ်တဲ့ သညာ ရူပါရုံမှတ်ပြီး ပျောက်ပျက်သွားတယ် (မှန်လှပါဘုရား) သဒ္ဓါရုံမှတ်တဲ့သညာ ဘာသံ, ညာသံ မှတ်တဲ့ သညာလည်းမှတ်ပြီးလကာလ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီး သွားတာဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးစလုံးစိတ်ရယ်, ရုပ်ရယ်, ဖြစ်မှု–ပျက်မှု ချည်ဘဲ (မှန်ပါ့) ဒါတွေဟာ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသကာလ သွားကြတာဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသကာလ သွားကြတော့ကို သူတို့ သည် ခိုင်ခန့်တည်တန့်ပြီသကာလ မာနေတယ်၊ ကျန်းမာ နေတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မောင်သစ် တစ်ခါမှ ပြောစရာမပါဘူး (မှန်ပါ့) ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတုန်း သွားပြီး ကျန်းမာနေတယ်လို့

ပြောလို့ ဆိုလို့ ရပါ့မလား (မရပါဘုရား)။

ခါဖြင့် ဒီလိုဆိုမှ ရုပ်ဘက်က ကြည့်လိုက်လည်း မကျန်း မာမှု ပျောက်ပျက်မှုနဲ့ လမ်းဆုံးတယ် (မှန်ပါ့) ဝေဒနာ ဘက်ကကြည့်လိုက်ပြန်လည်း ထို့အတူဘဲ၊ မကျန်းမာမှု ပျောက် ပျက်မှုနဲ့ လမ်းဆုံးတယ် (မှန်ပါ့)။

သညာကြည့်လိုက်ပြန်လည်း ထို့အတူဘဲ၊ မှတ်တော့

မှတ်နိုင်တာဘဲ၊မှတ်ရင်းဘွဲ့ ဧဖါက်ပြန်ပျက်စီးသွားတာဘဲ၊မကျန်း မာမှုနဲ့ ပျက်စီးဆွားတယ် (မှန်ပါ)။

ခါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးမှာ ပျက်စီးရတယ်ဆိုကတည်းက ကျန်းမာလို့လား၊ မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးတာလားလို့ဆိုတာ မေးစရာ မေးခွန်းပါတယ် (မှန်ပါ့) မကျန်းမာမှုကြောင့် ပျက်စီးသွားတယ်လို့ မှတ်ရမယ် (မှန်ပါ့)။

ခန္တာငါးပါးမှာ အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးသွားတယ်ဆိုရင် ကျန်းမာမှုရှိလို့လား၊ မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးတာလား (မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးတာပါဘုရား)။

မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးတယ်လို့ ဉာဏ်ကလေး ထိုးထွင်းပြီး သကာလ ပျက်စီးတယ်ဆိုကတည်းက ပျက်စီးဘို့ရာ ဖြစ်–ဒုက္ခပါ ပြီးသကာလလာတော့ ပျက်စီးခြင်း, ဆုံးရှုံးခြင်း, ပျောက်ပျက်ခြင်း, ခါတွေ အကုန်ရောက်ပြီးသကာလ သွားခြင်းသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဘယ်သူကြည့်လိုက်, ကြည့်လိုက် မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျောက်ပျက်သွားတာချည်းဘဲ..... (မှန်ပါ့) တိုတို ပြောတော့ဆင်းရဲမှုနဲ့ ပျောက်ပျက်သွားတာချည်းဘဲ..... (မှန်ပါ့)

ဆင်းရဲမှုနဲ့ ပျောက်ပျက်သွားတာချည်းဘဲဆိုတော့ဒကာ ဒကာမတွေ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ခန္ဓာတင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အင်း ပျောက်ပျက်သွားပါလား ၊ မံကျန်းမာလို့ ပျောက် ပျက်သွားတာကိုး–လို့ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ပေးပါ (မှန်လှပါဘုရား)။

မကျန်းမာလို့ ပျောက်ပျက်သွားတာချည်းဘဲ နာတာ ကလေး ပျောက်ပျက်သွားတယ်၊ အင်း မကျန်းမာမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးသွားတယ်၊ ကောင်းတာကလေး ပျက်စီးသွားလည်း မကျန်းမာမှုကြောင့် သူဆုံးရှုံးသွားတာဘဲ (မှန်ပါ့) ဘယ်စိတ် လာလာ၊ဦးဘသန်းတို့၊ဦးကျော်မောင်တို့မကျန်းမာမှုကြောင့်ဘဲ ပျက်စီးသွားတာဘဲ (မှန်ပါ့)။

ဒါကြောင့် ဒီ ပျ်က်စီးတာတွေက ခဏခဏခန္ဓာထဲမှာ အများကြီး၊ရုပ်ဘက်ကလည်း အများကြီး၊ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ နာမ်ဘက်ကလည်း အများကြီး..... (မှန်ပါ့) ဒါတွေ ပျက်စီးနေတော့ ဘယ်အချိန်းကျန်းမာသတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင်ဖြင့် ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာဘူး၊ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးနေတာ ချည်းဘဲ (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ဘယ်အချိန် ကျန်းမာသတုံးမေးရင် ဘယ့်နှယ်ဖြေကြ မလဲ (ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာပါဘုရား) ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာဘူး၊ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတဲ့အချိန်သာရှိတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။ အဲဒီတော့ အားလုံးဒကာဒကာမတွေ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီး

တာသည် ကျန်းမာမှုရှိလို့လား.....၊ မကျန်းမာမှုတွေဘဲလား..... (မကျန်းမာမှုတွေပါဘုရား)။

မကျန်းမာမှုတွေဘဲလို့ ဒကာဒကာမတွေက မှတ်ထားဖို့

အရေးကြီးပါတယ် (မှန်ပါ့)။

အဲဒီ မကျန်းမာမှုတွေကြောင့် ပေါ် လာလိုက် ပျောက်သွား လိုက်းပေါ် လာလိုက်–ပျောက်သွားလိုက်….. ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးမှာ ပေါ် –ပျောက်မှ တစ်ပါး ဦးသန်းမောင်တို့၊ ဦးကျော်မောင်တို့ ဘာရှိသေးသတုံး ….. (မရှိပါဘုရား)။

မရှိတော့ ဘယ်အချိန်မဆို မကျန်းမာမှုနဲ့ဘဲ အချိန်ကုန် သွားတာဘဲဆိုတဲ့ဥစ္စာ ငြင်းဖို့မလိုတော့ဘူး (မလိုပါဘုရား) လိုသေးသလား (မလိုပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အရိယာတို့၏ မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒီခန္ဓာကြီးကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အတူသာ နေရတယ်၊ မကျန်းမာမှုနဲ့ ပျက်စီးနေတာတွေချည်း တွေ.နေရ တော့ ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ ခွဲလိုက်ရလို့ရှိရင်ဖြင့် ကျန်းမာမှာဘဲ ဒီလိုလာ တယ် (မှန်ပါ့)။

ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ ခွဲမွာလိုက်ရလို့ရှိရင်ဖြင့် ကျန်းမာမှာဘဲဆို တော့ ခန္ဓာရှိမှုကို သူထို့ သဘောကျနေသလား၊ ခန္ဓာမရှိမှုကို သဘောကျနေသလား (ခန္ဓာမရှိမှုကို သဘောကျပါတယ် ဘုရား)။

အဲ ခန္ဓာမရှိမှု သဘောကျနေတာသည် မှတ်ထား လိုက်စမ်းပါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို သဘော်ကျနေတာ (မှန်ပါ့)။

ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ ခန္ဓာကြည့်လိုက်တော့ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးနေတာ တွေ.ရတယ် (မှန်ပါ့)။

ခန္ဓာကြည်လိုက်တော့ ဘာတွေ တွေ့ကြသလဲ (ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာ တွေ့ရပါတယ်ဘုရား)။

ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးတာတွေချည်းတွေ.ပြီးသကာလ နေ တော့ နာမ်, ရုပ်ကြည့်လိုက် ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးတာတွေ.လိုက် ပြင်လို့ဖြင့် မရပါဘူး၊ ဝိပါကဝဋ်တေ့ (မှန်ပါ့)။

ဝိပါကကအကျိုးပေးတာ ဝဋ်က ဒါချည်းလှည့်ဖြစ်နေတာ (မှန်ပါ့) ဒါချည်းဖြစ်တယ်၊ ဖေါက်ပြန်လိုက်–ပျက်စီးလိုက်၊ ဖေါက်ပြန်လိုက်–ပျက်စီးလိုက်၊မောင်ချစ်စိန် ဒီ အတိုင်းနေတယ် (မှန်ပါ့)။

ဒီအတိုင်းနေတာ ကြည့်လိုက်တော့ သူတို့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၊ အရိယာမျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ ေနတာ ပျော်လိမ့်မလား၊ အင်း ဒီခန္ဓာဝန်များ ချပစ်လိုက်ရလို့ရှိရင် ကောင်းလိမ့်မလား ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ဘဲ တွေးကြည့်ရင် ပေါ် ပါပြီ (မုန်ပါ့)။

ဘယ့်နှယ်ပေါ် လိမ့်မယ်ထင်ကြသလဲ (ခန္ဓာဝန်ချ

ပစ်ရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာဝန်ချပစ်လို့ရှိရင်ဖြင့်ဦးဘသန်း ချက်ချင်းချလို့ရှိရင်

ချက်ချင်း သဘောကျတယ် (မှန်ပါ့)။

ကျုပ်တို့ –ခင်ဗျားတို့လို နောက်ခန္ဓာတောင့်တချင် တဲ့ စိတ်ဟာ ဦးဘသန်း လက်ရှိခန္ဓာကို အနာနဲ့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေ တာကို မကြည့်မိလို့ နောက်ခန္ဓာ တောင့်တ–တာ (မှန်ပါ့)

ဟုတ်ပလား (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

လက်ရှိခန္ဓာကြီး၏ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးနေတာကို အရိယာ မျက်လုံးတပ်ပြီး မကြည့်တတ်တာနဲ့ နောက်ခန္ဓာ တောင့်တတယ်– ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဟာ မရောက်ဘူးလား၊ ရောက်သလား (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အေး ဒါကြောင့် နောက်ခန္ဓာ တောင်းတတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် များ အရိယာမျက်လုံးကလည်းမရှိ၊ အရိယာတို့၏ တပည့်သား မျက်လုံးကလည်းမရှိ (မှန်ပါ့) အရိယာမဖြစ်လို့ အရိယာ မျက်လုံးမရှိချင် နေပါစေတော့ မောင်သစ် (မှန်ပါ့) အရိယာ တို့၏ တပည့်သားဖြစ်တဲ့ မျက်လုံးနဲ့ တပ်ကြည့်ပြန်တော့လည်း ပေါ်တယ်– ဟေ့ (မှန်ပါ့) အဲ ဝိပဿနာမျက်လုံးကို റ

ဆိုပါတယ် နော် (မှန်ပါ့)။

ဝိပဿနာမျက်လုံးကို ဆိုပါတယ်။ အဲဒီ. ဝိပဿနာ မျက်လုံးနဲ့ တပ်ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုလို့ရှိရင်လည်း ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးတာဘဲ ဘယ်တော့ ကျန်းမာတာပါသေးတုံး (မပါ– ပါဘုရား)။

ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးနေတာချည်းဘဲ။ ဘယ်တော့မှ ကျန်းမာတာမပါဘူးလို့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေမှာ အဲဒီလို ကြည့်နေတဲ့အချိန်ကျလို့ရှိရင်ဖြင့် အရိယာတို့၏ တပည့်သား မျက်လုံးနဲ့ တပ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ အင်း ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ မနေ ရလို့ရှိရင်ဖြင့် ဝင်မြစ်ကျွတ်တာဘဲဆိုတဲ့ အသိဉာဏ် ပေါ် မလာ ဘူးလား (ပေါ် လာပါတယ်ဘုရား) ဝင်ကောင်ကြီး လုံးလုံးပဲ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်လည်း သူဉာဏ်ထဲမှာ ရှင်းပေးထားတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

ဝဋ်ကောင်ကြီးလုံးလုံး။ အင်း ဒါများ ကျွတ်သွားလို့ ရှိရင်ဖြင့် ချမ်းသာအစစ်တော့ဖြင့် တွေ. ရမှာဘဲဆိုတာ မလာပေ ဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီ ခန္ဓာကို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ ခန္ဓာဝန်ကို ချချင် တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဟာ အကုန်ရှင်းသွားပြီ (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။ ခန္ဓာဝန် ချချင်တယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ် ဘယ့်နှယ်နေ ကြသလဲ (ရှင်းပါတယ်ဘုရား) ရှင်းသွားပြီ နော် (မှန်ပါ့)။

ခါဖြင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေမှာ ဒီ မျက်လုံးရဖို့ရာ

တယ်ဲ့ အရေးကြီးပါလား (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ဒီ မျက်လုံးမှ မရလို့ရှိရင် ခန္ဓာဝန် ချုပ်ငြိမ်း ရုတ်သိမ်းတဲ့

နိဗ္ဗာန်ကို သဘောမကျဘူး (မှန်ပါ့) ဒီ မျက်လုံးရထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ နိဗ္ဗာန်ကို သူမတွေ့ ရသေးငြားသော်လဲ မှန်းဆပြီး တော့ အဲဒီရောက်မှ အေးမှာဘဲ–ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးဟာ လာသေး

တယ် (မှန် ပါ့) ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ခါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ကို အခု–အရိယာမျက်လုံးတပ်ပြီး သကာလ ဆရာဘုန်းကြီးက ဟေ့ စိတ်ကလေး ဘယ်လို ကြည့်စမ်းပါ၊ ဘယ်လိုကြည့်စမ်းပါဆိုတာ မကျန်းမာပြီး ပျက်စီး တာတွေ မြင်အောင်လို့ မောင်သစ် အကြည့်ခိုင်းတာ (မှန်ပါ့)။

ပေါ် လာတယ်ဆိုကတည်းက တော်တော်ကြာ ခဏ ကလေးနေပြီး ပျက်စီးသွားတာ (မှန်ပါ့) ပေါ် လာလိုက်– ပျက်စီးလိုက်၊ ပေါ် လာလိုက်–ပျက်စီးလိုက်၊ ရုပ်ကလေးကြည့် လိုက်ထို့အတူ..... ဝေဒနာကြည့်လိုက်ထို့အတူ..... စိတ်ကြည့် လိုက် ထို့အတူ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေကြတာချည်း မြင်မနေဘူး လား (မြင်နေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့မြင်တဲ့အခါကျတော့မှ ဪ ဒါအရိယာ တပည့်သားတို့၏ မျက်လုံးလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ့)။ ေ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ဖြင့် ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ ပျော်လိမ့်မယ်။ ဒီခန္ဓာကြီးကို နောက်ထပ် အဖေါ် လုပ်ချင့်လိမ့်မယ်ဆိုတာ မောင်သစ် ရှိပါ့မလား (မရှိပါဘုရား)။

ခါဖြင့် ဒီ အရိယာမျက်လုံးဟာ အလွန်အရေးကြီးပါတယ် (မှန်ပါ့) သူမရှိရင် ဒုက္ခသစ် ရှာမှာဘဲ။ သူရှိရင် ဒုက္ခသစ် မရှာတော့ဘူး (မှန်ပါ့) ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ)။ သူသာ အရိယာမျက်လုံးသာ မရှိသေးလို့ရှိရင် ဘုံဘဝ

တွေ ရောက်ချင်တော့ ဒုက္ခသစ်ရှာမှာဘဲ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ) အရိယာမျက်လုံးတပ်ပေးလိုက်တော့ သေသေချာချာ ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် မြင်ရတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ခဏ္ဏခဏ ကိုယ့်မသာ ကိုယ်မြင်ရမယ်။

ို ကိုယ့်မသာ ကိုယ်မြင်ရဆိုတာ ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက် တော့ ကိုယ့်မသာတွေ ကိုယ်မမြင်ရဘူးလား..... (မြင်ရပါတယ် ဘုရား)။

> ဝေဒနာက္မွန္မွာရှုတဲ့ ဒကာဒကာမတွေကလည်း ဝေဒနာ ပဥ္စမအကြိမ်

က္ခန္မွာကြီး ပျက်စီးနေပုံကို ရူပက္ခန္ဓာကြည့်တဲ့ ဒကာဒကာမတွေက လူည်း ရုပက္ခန္မာပျက်စီးသွားတော့၊ ကိုယ့်မသာကလေးတွေ့ ကိုယ်မြင်ပြီးသကာလ ခန္ဓာနဲ့ အတူတူနေရတာဟာ အသုဘနဲ့ ာ အတူတူနေရတဲာ၊ ဝေဒနာနဲ့ အတူတူနေရတာဟာ ဒုက္ခနဲ့ အတူတူ နေရတာ၊ အရိယာမျက်လုံးတပ်ကြည့်လိုက်တော့ ဒါကလေးတွေ ကို ကွင်းကွင်း-်ကွက်ကွက် မမြင်ပေဘူးလား (မြင်ပါတယ်

ဘုရား)။ ့ အဲဒီကဲ့သို့ ကွင်းကွင်းကွက်ကွက်မြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များထဲက ဒီဓန္မာနဲ့ ကွဲရလိုရှိရင် ကောင်းသေးတယ် (မှန်ပါ့) နောက်ခန္မာ မရလို့ရှိရင် ဒီ.ထက်ပိုကောင်းတယ် (မှန်ပါ့) ဒီ စိတ်တွေ မလာပေဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား) ဒီခန္ဓာလည်း သာယာတဲ့စိတ်ရှိသေးရဲ.လား..... (မရှိပါဘုရား) နောက်ခန္ဓာကို

တောင်းတုတဲ့ စိတ်ကော (မရှိပါဘုရား)။

့ နောက်ခန္ဓာလည်း တောင်းတတဲ့ စိတ်လာမယ် မဟုတ် ပါဘူး (မှန်ပါ့) အဲဒါမျက်လုံးတစ်လုံးက ကျေးဇူးပြုလိုက်တယ်

.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ့်နှယ်ဆိုကြမယ် (မျက်လုံးတစ်လုံးက ကျေးဇူး

ပြုလိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

မျက်လုံးတစ်လုံးက ကျေးဇူးပြုလိုက်တယ်၊ မျက်လုံးက

ဘာမျက်လုံးတုံးဆိုတော့ အရိယာ့တို့၏ တပည့်သားမျက်လုံး (မှန်လှပါဘုရား)။

သူက အရိယာမဖြစ်သေးတော့ အရိယာတို့၏ တပည် သားမျက်လုံးနဲ့ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ကြည်လိုက်တော့မှ မမာပြီး သေနေတာတွေချည်းမြင်တယ် (မှန်ပါ့)။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဘာတွေမြင်တယ် (မမာပြီးသေ နေတာတွေ မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

မမာပြီးသေနေတာတွေချည်းမြင်နေတယ်..... (မှန်ပါ့) အဲဒီအမြင်ရောက်အောင် ယောဂီတရားအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ သော် ပျက်စီးသွားပြန်ပြီ–ပျက်စီးသွားပြန်ပြီဆိုတဲ့ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ စိတ်ကလေးပေါ် လိုက်–ကြည့်လိုက် မရှိပြန်ဘူး၊ သော် မမာပြီး ပျက်စီးသွားပြန်ပြီ–ဟုတ်လား (မှန်ပါ့)။ ဘယ်စိတ်လာလာ ပျောက်ပျက်သွားရင် ဘယ်နှယ်ဆို ကြမယ် (မမာပြီး ပျက်စီးသွားပါတယ်ဘုရား)။

မမာပြီး ပျက်စီးသွားတာတွေဘဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် အကော် ရှင်းပါတယ် (မှန်ပါ့)။

အဲ့ဒီတော့ အဲဒီမျက်လုံးကဲ့လေးမရ,ရအောင် လုပ်မှသာ လျှင် လက်ရှိခန္ဓာကိုလည်း မလိုချင်၊ လက်မဲ့ခန္ဓာကိုလည်း မတောင့်တ (မှန်ပါ့) ဒီ ဉာဏ်ပေါ် ရမယ် (မှန်ပါ့)။ လက်ရှိခန္ဓာ (မလိုချင်ပါဘုရား) လက်မဲ့ခန္ဓာ (မတောင့်တပါဘုရား)။

အဲဒီ မလိုချင်တာနဲ့ မတောင့်တတာ မောင်ချစ်စိန် အဖိုးတန်ပြီ (မှန်ပါ့)။

ဒါ ဝိပဿနာရှုပါ၊ ဝိပဿနာရှုပါလို့ ဒကာဒကာမ တွေဟောနေတာက လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင်၊ နောက် ခန္ဓာမတောင့် တ၊ လက်ရှိခန္ဓာကလည်း ဒုက္ခသစ္စာမို့ လက်မဲ့ခန္ဓာကလည်း တောင့်တမိရင် ဒုက္ခသစ္စာအနာတွေသာ လာမှာဖြစ်နေသော ကြောင့်၊ ဒီမျက်လုံးမရ, အရယူကြပါဆိုတာ ဘုရားသခင်ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးနဲ့တကွ ဆရာသမားများက လေးလေးနက်နက် တိုက်တွန်းပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခါကြောင့် ⁽ဝိပဿနာရှုပါ၊ ဝိပဿနာရှုပါလို့ ဟောနေ တာဟာ လက်ရှိခန္ဓာလည်း မလိုချင်၊ လက်^{ညဲ့} ၁န္ဓာလည်း မတောင့် တဖို့အလုပ်တွေ (မှန်ပါ့)။

လက်ရှိခန္ဓာ (မလိုချင်ပါဘုရား) လက်မဲ့ခန္ဓာ (မတောင့်တပါဘုရား)။

အဲ လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင်–လက်မဲ့ခန္ဓာမတောင့်တ ဖြစ်အောင်လို့ ဝိပဿနာကြိုးစားကြဆိုတဲ့ဥစ္စာ မောင်ချစ်စိန် အင်မတန်အဖိုးတန်တဲ့စကား (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပဉ္စမအကြိမ်

အင်မတန် အဖိုးတန်တယ်၊ လက်ရှိခန္ဓာ မလိုချင်ဆိုတာ လည်း ဒုက္ခသစ္စာ၊ အမြဲတမ်းဝေဒနာနဲ့ ပျက်စီးနေတာ ဒီနည်းပဲ (မှန်ပါ့) လက်မဲ့ခန္ဓာ မတောင့်တတာကလည်း ဒီနည်းပဲ လာမှာဘဲဆိုတာက ဒီဒုက္ခသစ္စာနဲ့ ဒီဝေဒနာတွေနဲ့ ဒီခဏခဏ အသေကလေးပဲ လာမယ်ဆိုတာက သိပြီးသားဖြစ်နေတော့ လက်မဲ့ခန္ဓာလည်း တောင့်တပါဦးမလား (မတောင့်တပါ ဘုရား)။

အေး ဒါကြောင့် ဝိပဿနာလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဘယ်အကျိုးငှာတုံးဆိုတော့ ဒကာဒကာမတွေ ဖြေတတ်ကြပလား (ဖြေတတ်ပါပြီ) လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင် လက်မဲ့ခန္ဓာမတောင့် တအောင်လို့ လုပ်ကြတာနော် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

· လက်ရှိခန္ဓာ (မလိုချင်အောင်လို့)လက်မဲ့ခန္ဓာ (မတောင့်တအောင်လို့) မတောင့်တအောင်လို့ လုပ်ကြရတာ။

အဲဒီတော့ လုပ်နေလို့ ဖြစ်ပျက်မြင်တယ်၊ မျက်စိမြင် တယ်ဆိုငြားသော်လည်း– အခုတစ်လုံးပေါ် ဖို့ဘဲ အရေးကြီးတယ် (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အခုပြောတဲ့ တစ်လုံးဟာ သိပ်အရေးကြီးတယ် (မှန်ပါ့) လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင်တဲ့ ဉာဏ်ပေါ် အောင် ဝမ်းထဲကမှတ် (မှန်ပါ့) လက်မဲ့ခန္ဓာ မတောင့်တတဲ့ဉာဏ် ပေါ် လာမှ (မှန်ပါ့) ဒါ ဝိပဿနာအစစ်ကိုးဗျ (မှန်ပါ့) သဘောပါကြ လား (ပါ–ပါပြီဘုရား)။

ဘာ့ကြောင့်တုံးလို့ မေးတဲ့အခါလက်ရှိခန္ဓာက အမြဲတမ်း အနာပေါက်ပြီးပျက်စီးတာဘဲ (မှန်ပါ့) လက်မဲ့ခန္ဓာကလည်း ထို့အတူဘဲလာရင် အမြဲတမ်းအနာပေါက်ပြီး ပျက်စီးတာဘဲ လာမှာဘဲ (မှန်ပါ့) ဒီ့ပြင် ကောင်းတာလာစရာ မြင်သေးရဲ. လား (မမြင်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ အဲဒီတော့ကို လက်ရှိခန္ဓာ မလိုချင်ဆိုတာက မဂ် ,....

(မှန်ပါ့) လက်မဲ့ခန္ဓာ မတောင့်တဆိုတာ မင်္ဂကြောင့် တဏှာသေ တာပြောတာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

လက်ရှိခန္ဓာ မလိုချင်ဆိုတာက မဂ်ဉာဏ်ပေါ်တာ၊ ဝိပဿနာ မဂ်ဉာဏ် မပေါ်လာဘူးလား (ပေါ်လာပါ တယ်ဘုရား)။

ဒါက လက်ရှိခန္ဓာဘာတုံး (မလိုချင်ပါ) နောက်က တဏှာသေပြီးသကာလ နေသောကြောင့် လက်မဲ့ ခန္ဓာလည်း မတောင့်တတော့ဘူးဆိုတာလည်းပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြည့်လိုက်တော့ ရှေ့ကမဂ်၊ နောက်က တဏှာသေတာ ဟောနေတာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပဋိစ္စသမူမွါခ်ကြည့်ပါ၊ ၁–နံပါတ်ထဲမှာရှိတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ပဍမအကြိမ် တစ်ပါးပါး ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတာ မြင်လို့ရှိရင်ဖြင့် လက်ရှိ ခန္ဓာ မလိုချင်တဲ့ဝိပဿနာမဂ်ဉာဏ်မဖြစ်ဘူးလား..... (ဖြစ်ပါတယ်) လက်မဲ့ခန္ဓာ တောင့်တတဲ့တဏှာကော လာနိုင်သေးရဲ.လား..... (မလာနိုင်ပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ မလာသလဲဆိုတော့ အို ဒီမဂ်က သတ်ထားပြီ (မှန်ပါ့) မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီမဂ်ကသတ်ထားတော့ ဪ ဝိပဿနာအလုပ် ဟာ တယ်ကျေးရူးများပါလား၊ လက်ရှိခန္ဓာကိုလည်း အနာပေါက် ရောက်ပြီးသေတဲ့အတွက်မလိုချင် (မှန်ပါ့) ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လက်မဲ့ခန္ဓာ မတောင့်တတာကလည်း တောင့်တတဲ့ တရားကိုကလက်ရှိခန္ဓာမလိုချင်တဲ့ဉာဏ်ကသတ်ပစ်လိုက်တယ် (မှန်ပါ့) ၃–နံပါတ်က လာသေးရဲ့လား (မလာပါ) တရာာ, ဥပါဒါန် လာသေးရဲ့လား (မလာပါဘုရား)။

မလာတော့ လက်ရှိခန္ဓာမလိုချင်၊ လက်မဲ့ခန္ဓာ မတောင် တတာသည် ဝိပဿနာဉာဏ် (မှန်ပါ့) ဒီကို တက်လာရင် မဂ်ဉာဏ်မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။ ဪ ဒါဖြင့် သူမှအမှန်ဖြစ်တော့မယ် (မှန်ပါ့)

ပဉ္စမအကြိမ်

ဒါကြောင့်သူကို သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ နာမည်ပေးရတယ် (မှန်ပါ့) သမ္မာက=မှန်ကန်တာ၊ ဒိဋိက=မြင်တာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ အမှန်အမြင်ကို ရလာတဲ့အခါကျတော့ မောင်ချစ်စိန် လက်ရှိခန္ဓာ ဘာတဲ့ (မလိုချင်ပါ) လက်မဲ့ခန္ဓာကကော (မတောင့်တပါ) အင်း..... ဘယ့်နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့်..... (အမှန် မြင်လို့ပါဘုရား)။ အမှန်ဉာဏ်ဆိုတော့ ၂–နဲ့ ၃–ကြားထဲမှာ မဂ်ကလေးဝင် တယ် (မှန်ပါ့) ၂–နဲ့ ၃–ကြားထဲမှာ မင်္ဂကလေးဝင်ပါတယ်။ အဲဒီမဂ်ကလေးဟာက နှစ်မျိုးယူနိုင်တယ် (မှန်ပါ့) လက်ရှိ ရှေ့ ပိုင်းက ၂–နံပါတ်ကိုတော့ သူမလိုချင်ဘူး၊ ၃–နံပါတ် တောင့်တတဲ့ တဏှာကို သူသတ်တယ် (မှန်ပါ့) သဘောပါ ပလား (ပါ–ပါပြီဘုရား)။ ခါဖြင့် မဂ်ကလေးသည် ရှေ့ပိုင်းကိုလည်း ဒုက္ခသစ္စာမြင် တယ်၊ နောက်ပိုင်းကိုလည်း တဏှာသတ်တယ်၊ မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီတော့ မဂ်သည် ဒုက္ခကိုလည်းသိ၊ သမုဒယကိုလည်း ပယ်တယ် (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ခုက္ခကို (သိပါတယ်) သမုဒယကို (ပယ်ပါ တယ်)အေး ဒါဖြင့် ဝိပဿနာရှုနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဒုက္ခကို ကြည်–ခုက္ခဖြစ်ကြောင်းကို ပယ်နေတဲ့အလုပ်ဟာ ဝိပဿနာ လုပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးရှိတဲ့အလုပ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) တော်တော်အရေးကြီးတယ်ဒီဥစ္စာက (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ကိုဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်ဘဂ္ဂ တိုင်းကို အလည်သွားတယ်၊ ဘဂ္ဂတိုင်းကို အလည်သွားတော့ သုသုမာရဂိရိတောင်ခြေရင်းမှာ နကုလမာတာတို့ နကုလပိတာ တို့ဆိုတာရှိတယ် (မုန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဘုရားသခင်ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးဟာ အဘိုးကြီးအဖွားကြီး နကုလမာတာနဲ့ နကုလ ပိတာကဘုရားကြွလာတယ်ဆိုရင်ဟာ, သားကြီးကြွလာပြီအမေ, အဖေအိုမှာပဲရောက်လာတော့သိပ်တော့ကောင်းလှတယ်မဟုတ် ဘူးဆိုပြီးတော့ နှတ်ဆက်ကြတယ် (မှန်ပါ့) ဒါကြောင့် အကြွမ်းဝင်တဲ့အထဲမှာ ဧတဒင်္ဂရတယ်၊ နကုလမာတာတို့, နကု လပိတာတို့နော် (မှန်ပါ့) ဘုရားနဲ့ အကြွမ်းဝင်တဲ့အထဲမှာ၊ ရောက်လာတယ်ဆိုရင်သားကြီးခေါ်တာကိုး (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခေါ်တော့ ခေါ် မှာဘဲတဲ့ ခေါ် ရမှာဘဲ၊ ဘုရားဟာ သူတို့ လင်မယားအိမ်ထောင်ကျလို့သူတို့ဝမ်းထဲမှာ ပဋိသန္ဓေနေပြီးသား ဖြစ်ခဲ့ရတာက တိုက်ရိုက်က ငါးရာတဲ့ (မှန်ပါ့) တိုက်ရိုက် က ဘဝငါးရာဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

ဒီအဘိုးကြီးနဲ့ ဒီအဖွားကြီးနဲ့ အိမ်ထောင်မကျဘဲ အဘိုး ကြီးက တစ်ပါးသော ဒကာမနဲ့ အိမ်ထောင်ကျလို့ ဘုရားက ပဋိသန္ဓေနေတာက ဘဝငါးရာ (မှန်ပါ့) ဒီအဖွားကြီးက နကုလပိတာနဲ့ အိမ်ထောင်မကျဘဲနဲ့ တစ်ပါးသော ဒကာနဲ့ အိမ်ထောင်ကျလို့ ဖြစ်ရတဲ့အထဲမှာ ဘုရားပဋိသန္ဓေနေတာက ငါးရာ၊ဘဝပေါင်းထောင့်ငါးရာ (မှန်ပါ့) အဲမာ ကြောက် စရာကြီးပါလား (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သံသရာကျင်လည်ရတယ်ဆိုတာ ဒကာဒကာမတို့ ရိပ်မိ ပလား (ရိပ်မိပါပြီ) ကြည့်စမ်း ဘုရားအလောင်းဟာ ဒီပြင် အမေမိဘ သူ မထည့်သေးဘူး (မှန်ပါ့) ဒီ အဘိုးကြီးနဲ့ ဒီ အဖွားကြီးမှာပဲ တိုက်ရိုက်က ငါးရာ၊ သွယ်ဝိုက်သော နည်းက တစ်ထောင် (မှန်ပါ့) ဘယ်လောက်ရှိသတုံး (တစ် ထောင့် ငါးရာပါဘုရား)။

အဲဒီက အရှိန်ပါလာတယ် (မှန်ပါ့) အဲဒီက အရှိန်ပါ လာပြီးသကာလ ဘု့ရားကြွလာတယ်ဆို၊ သားကြီးက အမေ, မိဘတွေအိုမှာပဲ ရောက်လာတယ် အစရှိသည်နဲ့ နှုတ်ဆက် ကြတယ် (မှန်ပါ့)။

သံသရာ၊ သံသရာဆိုတာ မပေါ်သေးဘူးလား

(ပေါ် ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လောက်များ မောင်ချစ်စိန် ရှည်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းဟာ မင်းတို့က အခုမှတွေ့တာ၊ အခုမှဘဲ အသစ် လုပ်နေလို့ တိုနေတာ။ အဝိဇ္ဇာက ဖုံးထားတော့ နောက်ကြောင်း တွေ မမြင်ဘူး (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီမှာ ဘုရားအလောင်းကြည့်ပါလား၊ နု–စဉ်အခါတုန်းက၊ ဒီ အဘိုးကြီးနဲ့ ဒီ အဖွားကြီး တိုက်ရိုက်အိမ်ထောင်ကျလို့ ဘဝ ပေါင်းငါးရာ ဆိုတော့ နည်းသလား (မနည်းပါဘုရား) ဒါ, ဘဝပေါင်း ငါးရာနေခဲ့ရပြီး၊ ဘဝပေါင်း ငါးရာသေခဲ့တာဘဲ (မှန်ပါ့)။

ဒီလိုချည်းဘဲ တစ်ပါးသော ဒကာမနဲ့ အိမ်ထောင်ကျလို့ ဘုရားအလောင်းကလည်း ဒီထဲပဋိသန္ဓေနေတာကလည်း ငါးရာ ဆိုတော့ ဒါလည်း ငါးရာနေလို့ ငါးရာသေတာဘဲ (မှန်ပါ့) မဟုတ်ဘူးလား (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီအဖွားကြီးက တစ်ပါးသော ဒကာကြီးနဲ့ အိမ်ထောင် ကျလို့ ဘုရားအလောင်းက ဒီအထဲ ပဋိသန္ဓေနေတာလည်း ငါးရာ ဆိုပြန်တော့လည်း အင်း..... ငါးရာနေလို့ ငါးရာသေတာဘဲ..... (မှန်လှပါဘုရား) မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။ ဘယ်လောက်များကြောက်စရာကောင်းသတုံး

ပဍမအကြိမ်

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား) အ လောင်းချင်းကို သူတို့နဲ့ ထပ်နေတယ် (မှန်လှပါဘုရား) ဒီ့ပြင် အမေ–အဖေထည့်လို့ မရသေးဘူး ့.... (မုန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီမှာ စဉ်းစားကြည့်ပါလား၊ ဟိမဝန္တာတောမှာ သစ်ပင် တွေကမောင်သစ်နေကြည်လို့မမြင်နိုင်ဘူး..... (မှန်ပါ့) သစ်ပင် တွေဟာ နေရိပ်ထဲနေတဲ့ သစ်ပင်တွေပဲ (မှန်ပါ့) အဲဒါတွေ အကုန်လှဲ၊ တောတစ်တောလုံးလှဲပြီးသကာလ လေးသစ်လောက် လေးသစ်လောက် တစ်ခါတည်း အချပ်ကလေးတွေလုပ်၊ဤကား အမေ၊ ဤကားအမေ၏–အမေ၊ ဒါ–ငါ့အမေ၊ ငါ့အမေ၏အမေ အဖေ၊ တောထဲက သစ်တွေဟူသ၍ အကုန် ကုန်တယ်၊ အမည် မကုန်ဘူး (မှန်ပါ့)။

သံသရာ ဘယ်လောက်ရှည်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သိကြပလား

(သိပါပြီဘုရား)။

ဒါ အမိဝမ်းခေါင်းထဲမှာ တစ်နေ့က ပြောခဲ့တဲ့ ကျင်ကြီး독

ကျင်ငယ်ကြားထဲမှာ ဘယ်လောက်အောင်းခဲ့ရတယ်ဆိုတာဖြင့် ပြောဖို့ မလိုတော့ဘူး (မလိုတော့ပါဘုရား)။

အဲဒါ ပျင်းဖို့၊ မုန်းဖို့၊ ငြီးငွေ ဖို့ ဆိုတာ မသေချာဘူးလား

(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ပြောင်ချော်ချော်လုပ်နေရင် ဖြစ်ကိုမဖြစ်ဘူး

(မှန်ပါ့) မပေါ်ကြသေးဘူးလား (ပေါ် ပါပြီ)။

ပြောင်ချော်ချော်နဲ့ တော်အောင်နဲ့ အခုဟာကလေး အခု မှတ်ပြီးတော့ နောက်ကြောင်းတွေလည်း ဘာမှပြန်မှ မကြည့်ဘဲနဲ့ နဂိုကကို အင်း တစ်ဘဝတွင်ဘဲ အစရှိသည်နဲ့ ဘယ်ဟုတ် လိမ့်မတုံး၊ ဘဝပေါင်းက စုံနေတာဘဲ (မှန်ပါ့)။

ဒါကြောင့် လူတစ်ယောက် တစ်ယောက် သေတိုင်း မျက်ရည်ကျခဲ့ရတာ သမုဒ္ဒရာရေ လေးစင်းရေလောက်ဆိုတော့ မသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ကြီးမယ်မကဘူးလို့ ဘုရားဟောတာ..... (မှန်ပါ့) မကဘူးလို့ ဟောတာ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ ဒါဖြင့်ဘဂ္ဂတိုင်း နကုလမာတာ နကုလပိတာတို့ ဆီ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကြွသွားတဲ့အခါကျတော့ အဘိုးကြီးတွေအဖွားကြီးတွေကခုနှစ်ဆယ်ကျော်စီ ရှိနေကြတော့ သားကြီးက အခုမှ ကြွလာတယ်၊ တရားတွေကို နာချင်တယ်၊ နာချင်ပေမဲ့ တရားရှည်ကြီးနဲ့ အလုပ်ရှည်ကြီး လုပ်နေမယ်ဆိုလို့ ရှိရင်လည်း သေမှာက ဦးသွားလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့) ဒါ့ကြောင့် သားကြီးက တရားတိုတိုနဲ့ မိမိနဲ့ အဘိုးကြီး အဖွားကြီးနဲ့ ချက်ချင်း ကိစ္စပြီးမည့်တရား သူ့အသက်တမ်းနဲ့ လိုက်ပြီးသကာလ တိုတို ဟောပါတဲ့ (မှန်ပါ့) သူကပွင့်ပွင့်လင်းလင်းလျှောက်တယ် (မှန်ပါ့) ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းလျှောက်တယ်။

ဒကာကြီး–ဒကာကြီးတို့ကလည်း အသက်အရွယ်က လည်း ကြီးပြီဆိုတာ ဟုတ်တယ်၊ အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ မှာ အသက်အရွယ်ကြီးလို့ မမာဘူးလို့ ဒီလိုမအောက်မေ့ပါနဲ့ ငယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း အတူတူပါဘဲ (မှန်ပါ့) သူလည်း ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးနေတာဘဲ (မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ ဘယ်သူက ကျန်းမာလို့ ဘယ်သူကချမ်းသာ တယ်ဆိုတာကို ဒကာကြီး ထည့်မပြောနေနဲ့တဲ့ (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

သူက အသက်အရွယ်ကြီးပြီလို့ ပြောတာကိုး.... (မှန်ပါ့) အသက်အရွယ်ကြီးပြီတဲ့၊ အဘိုးကြီး အဖွားကြီးတွေ အသက် အရွယ်ကြီးတော့ တရားရှည်ရှည် ဟောနေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ကျင့်ရမည့်တရားဟာ သူနဲ့လိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ တိုတိုနဲ့ မိတဲ့ တရားသာသူတို့ပေးပါ။ ရောဂါတွေကလည်း များကုန်ပြီ၊ ခါးတွေ ကိုင်း၊ အရေတွန့်လိမ်၊ ဒီလိုဖြစ်နေတော့ အဘိုးကြီး အဖွားကြီးတွေ ကြီးကုန်ပြီဆိုတော့ သူတို့ဟာ သူတို့မကျန်းမာတာတွေးတယ်..... (မှန်ပါ့) မကျန်းမာလို့ တရားတိုတိုရပါရစေ။ တိုတိုပဲ နာပါရစေ။ ဒီလိုပြောပြီးသကာလနေတာပါဘဲ (မှန်ပါ့)။ ဒါကြောင့် ဘုရားက ဟောတယ်။

ပဍမအကြိမ်

" ယောဟိ ဂဟပတိ ဣမံ ကာယံ ပရိဟရန္ဘော မုဟုတ္တမ္မိ အာရောဂျံ ပရိဇာနေယျ၊ ကိမညတြ ဗာလျာ "

ဒီခန္ဓာကိုယ်ဆောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ထမ်း ရွက် နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဘယ်အချိန်မှ ဒကာကြီးမကျန်းမာဘူး တဲ့..... (မှန်ပါ့) မဘိတဲ့လူမိုက်ချန်လှပ်၍သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာ ဘယ်အချိန်မှ မကင်းပါဘူးတဲ့၊ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတယ်လို့ ဆိုတာသာ ဒကာကြီး မှတ်ထားပါတဲ့ (မှန်ပါ့)။

မသိတဲ့ လူမိုက်တော့ ချန်လှပ်ပါ (မှန်ပါ့) ဘယ် အချိန်မှ မကင်းဘူး (မှန်ပါ့)။

ကဲ ပြောကြစမ်းပါ ဒကာဒကာမတို့ နာတာ၊ ကျင်တာ၊ကိုက်တာ၊ခဲတာ၊မကျန်းမာတယ်လို့ဆိုတာ မဟုတ်ဘူး တဲ့ (မှန်ပါ့) ဘယ်အချိန်မှ ရုပ်ကလည်းမခိုင် (မှန်ပါ့) နာမ်ကကော (မခိုင်ပါဘုရား) နို့, ဘယ်အချိန် ကျန်းမာသတုံး (ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာပါဘုရား)။

ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာဘူးတဲ့။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျန်းမာတယ်၊ ချမ်းသာတယ်လို့ ထင်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ လူမိုက်တဲ့ (မှန်ပါ့) လူမိုက်ကိုချန်လှပ်၊ အရိယာမျက်လုံးတပ် ပြီး သကာလ အမှန်ကို မြင်ကြလို့ရှိရင် ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာ ပါဘူးတဲ့ (မှန်ပါ့) ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျန်းမာတယ်လို့ ထင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာဖြင့် လူမိုက်ထဲပါတယ် (မှန်ပါ့) လူမိုက်ထဲ ပါသွားတယ်တဲ့၊ ဘာ့ကြောင့်တုံးဆိုတော့ အရိယာမျက်လုံးမတပ်သေးဘဲနဲ့ အကန်း မျက်လုံးနဲ့ ပြောနေတာ (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဘာမျက်လုံးနဲ့ ပြောနေတာလဲ (အကန်းမျက်လုံးနဲ့

'ပြောနေတာပါဘုရား)။

အကန်းမျက်လုံးနဲ့ ပြောနေတာ ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ ကိုတဲ့ ဒကာဒကာမတို့ အခုတစ်ခါ အရိယာ မျက်လုံးကလေး . တော့ မရ–ရအောင်တော့ ကြွီးစားလိုက်၊ ဘာကြောင့်တုံး အကန်းကလေးမွေး, အကန်းကလေး သေသွားတယ်ဆိုတဲ့ မသာ

ဟာအတော် အရုပ်ဆိုးတယ် (မှန်ပါ့)။

ဦးဘသန်း ဘယ့်နှယ်တုံး (အကန်းကလေးမွေး, အကန်းတလေးသေသွားတဲ့ မသာဟာ အတော်အရုပ်ဆိုးပါတယ် ဘုရား)။

သို့သော် ဒီလိုလူကပဲများတယ် (မှန်ပါ့) မများ ဘူးလား (များပါတယ်) ဒါဖြင့် နောက်ဘဝကျတော့လည်း တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တော့ အထူးပြောစရာလိုသေးသလား (မလိုပါ) ငရဲကျပြန်တော့ အထူးပြောစရာလိုသေးသလား (မလိုပါဘုံရား)။

ပဥမအကြိမ်

မလိုတော့ဘူး၊ သွားချင်ရာသွား, ရောက်ချင်ရာရောက် နေတာဘဲ (မှန်ပါ့) အကန်းပဲ ရောက်ချင်တာရောက်နေ တာဘဲဆိုတဲ့အဖြေမှတစ်ပါး အခြားပေးစရာ လိုသေးသလား (မလိုပါ) ပေါ်ကြပလား (ပေါ် ပါပြီဘုရား)။

ှု အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကန်းကလေး ဟုတ်တိုယ်–မဟုတ်တယ်ကို ခန္ဓာထဲမှာ ဝေဒနာကလေး ကြည့် လိုက်လည်း ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတာ မြင်မှ မကန်းတယ် (မှန်ပါ့) စိတ်ကလေး ကြည့်ပြန်လဲ (ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတာ မြင်မှ မကန်းပါဘုရား) မကန်းတယ်။

နိုမဟုတ်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဘာကြီးပြောလို့ဘာကြီးဆိုဆို..... ဘယ်စာအုပ်ကြီးတွေ ကြည့်ကြည့်ဘယ်ဆရာတော်ကိုပဲ ဆည်းကပ်, ဆည်းကပ် မောင်သစ်ရေ ကန်းတာဘဲ (မှန်ပါ့)။

ကိုယ့်ခန္ဓာထဲမှာ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးနေတာ ဝေဒနာ ကလေးဟာ ပေါ် လာလိုက်ပြီး မရှိတာ သိမှ ၊ စိတ်ကလေး ပေါ် လာ လိုက်, မရှိတာသိမှ ၊ ဒါမှသာလျှင် မောင်ချစ်စိန်ရဲ. မျက်စိ နှစ်ကွင်း အလင်းရတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ပေါ် လာတယ် (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရဆိုတဲ့ စကားဟာလည်း ဒကာ ဒကာမတို့ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ စကားပါ၊ ဉာဏ်မျက်လုံး ပဍမအကြိမ် မြင်မှ မျက်လုံးကိုး (မှန်ပါ့)။

ဉပမာ ဒီပြင်ဟာ မကြည့်ပါနဲ့ တဲ့ မောင်သစ် တို့ မောင်ချစ်စိန်တို့၊ အထည်ကို မပြီးခင်က သိထားတာနဲ့။ ပြီးမှ သိတာက ပကတိမျက်လုံး (မှန်ပါ့)။

မပြီးခင်က ဒီ အဆင်နဲ့ ဒီအသွေးနဲ့ ဒီလိုဆင်ပြီးသကာလ ဒီလို အရောင်ထွက်လိမ့်မယ်၊ ဒီလိုအကွက်ထွက်လာလိမ့်မယ်၊ ဒီလို အဆင်ကိုက်ပြီးသကာလ ဒီအ ဖိုးနဲ့ ဒီလို ရောင်းနိုင်တယ် ဆိုတာ ဉာဏ်မျက်လုံးက အကုန်မြင်သွားတာဘဲ (မှန်ပါ့) မကွာဘူးလား (ကွာပါတယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်မျက်လုံးနဲ့ ပကတိမျက်လုံးဟာ ပကတိ မျက်လုံးက ပြီးမှ သိတယ်..... (မှန် ပါ့) ဉာဏ်မျက်လုံးကမလုပ်ခင်က အကုန် ပေါ် ထားတယ်..... (မှန် ပါ့) အပြီးအစီး သိထားတယ်..... (မှန် ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဉာဏ်မျက်လုံးနဲ့ ပကတိမျက်လုံးဟာ ကွာတယ် ဆိုတာကော မပေါ် လာဘူးလား (ပေါ် လာပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ကိုယ့်ခန္ဓာ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဉာဏ်မျက်လုံး ဟုတ်တယ် မဟုတ်တယ် ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာ တွေ, မှ ဉာဏ်မျက်လုံး (မှန်ပါ့) ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာ မမြင်သ၍ ကာလပတ်လုံး ဒီဥစ္စာသည် ပဉ္စမအကြိမ် ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင် ထိုးထွင်းသိမျက်လုံး မဟုတ်သေးဘူးလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ် ပလား (ပေါ် ဝါပြီ ဘုရား)။

ထိုးထွင်းသိ မျှက်လုံးက ခန္ဓာပင်ကိုရှိကို သိမှကိုး (မှန်ပါ့) ဘယ်လိုပါလိမ့် (ခန္ဓာကိုယ် ပင်ကိုရှိကို သိမှပါ ဘုရား)။

ခန္မွာပင်ကိုရိုကို သိမှ ထိုးထွင်းသိ မျက်လုံးဆိုတာ မောင်ချစ်စိန် ပေါ်ပြီကွ..... (မှန်ပါ့)နို့မဟုတ်လို့ရှိရင်ဖြင့် သူများ ပြောသံကြား မျက်လုံးနဲ့ သူများက အနီဆိုလို့ နီရတာပေါ့ (မှန်ပါ့) သူများက အဝါဆိုလို့ (ဝါရပါတယ်) ပြောသံကြားနဲ့ , ဝါရတယ် (မှန်ပါ့)။

ရှေးလူကြီးတွေက ဒီဟာ အဝါဆိုထားတာနဲ့ ဒါကလေး မြင်လို့ရှိရင် ဟော ဟောဒါအဝါတဲ့ ဆိုတော့ ကိုယ့်မျက် လုံးကို ဟုတ်သေးရဲ့ လား (မဟုတ်ပါ) မဟုတ်ဘူးတဲ့ ။ တစ်ဆင့်ကြားမျက်လုံး ဖြစ်နေတယ် (မှန်ပါ့) ရှင်းမနေဘူး လား (ရှင်းပါတယ်ဘုရား) ပေါ်ကြပလား (ပေါ် ပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် "ယောဟိ ဂဟပတိ " ဂဟပတိ=ဒကာကြီး နကုလပိတာ၊ ယော=အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမံကာဃံ=ဤခန္ဓာ ပဥ္စမအကြိမ် ကိုယ်ကြီးကို၊ ပရိဟရန္ဘော=ဆောင်ထမ်းနေရံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာတဲ့-ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထမ်းရွက်နေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မုဟုတ္တမ္မိ=ခဏကလေး၊ အာရောဂျံ=အနာကင်းသည် ဖြစ်ငြားအံ့ တဲ့၊ ကိ် အညတြ ဗာလျာ=လူမိုက်ကို ချန်လှပ်ပြီးသကာလ ကျန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အား ပြောကိုမပြောဘူးတဲ့ (မှန်ပါ့) လူမိုက်သာပြောတာတဲ့ (မှန်ပါ့)။

ကျန်းမာတယ်, ကျန်းမာတယ်ဆိုတာ လူမိုက်သာ ပြော တာတဲ့၊ လူလိမ်မာက အရိယာမျက်လုံးတပ်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာပါဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ တစ်ခါတည်း ပေါ်လာတယ် (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်အချိန် မှ မကျန်းမာဘူးဆိုတာ မြင်မှ အရိယာ တပည့်တို့၏ မျက်လုံးနော် (မှန်ပါ့) ဘယ်အချိန်မှ မကျန်းမာ တာ မြင်မှ (အရိယာတပည့်တို့၏ မျက်လုံးပါဘုရား)။

အေး အရိယာတပည်မျက်လုံး၊ ကိုယ်က အရိယာ မဖြစ်ခင် (မှန်ပါ့) ဖြစ်သွားတဲ့အချိန်မှာ အရိယာတို့၏ မျက်လုံး၊ ဒီအချိန်မှာ ဝိပဿနာလုပ်နေတုန်းတော့ အရိယာတို့၏ တပည့်မျက်လုံး (မှန်ပါ့) မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါ တယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်မောင်ချစ်စိန်အမြင်မှားနဲ့ အမြင်မှန်တယ်ခြားနား

တယ် (မှန်ပါ့) ခြားနားသွားပြီးတဲ့။

ပြီးတော့မှ သူက တရားဟောပါခိုင်းလို့ တရားတိုတို ဟောပါဆိုလို့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အရိယာမျက် လုံးရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မြင်ပုံကို ဟောပြတယ် (မှန်ပါ့)။

ကိုင်း ဘုရားတဲ့၊ ဘယ်လို ရှုရမှာတုံး, ဆိုတော့ ဒကာကြီးတဲ့ ဒီ ကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးကတော့ အနာချည်း ဖြစ်နေတယ်.....တဲ့...... (မှနဲပါ့) အနာပေါက်ပြီး ပျောက်ပျက် သွားတယ် (မှန်ပါ့) အနာပေါက်ပြီး ပျက်စီးသွားတယ် (မှန်ပါ့) အနာပေါက်ပြီး (ပျက်စီးသွားပါတယ်ဘုရား)။

ပျက်စီးသွားလိုက်တော့ကိုတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံး ဟာလည်းခန္ဓာငါးပါးလုံးဟာ အနာပေါက်ပြီး ပျက်စီးတာချည်းဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား) အဲဒီတော့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးဟာတော့ ဖြင့်..... တဲ့၊ အနာပေါက်နေတာဘဲ၊ ပျက်စီးနေတာဘဲနော်..... (မှန်ပါ့)။

အဲဒါတွေ ဉာဏ်နဲ့ ကြည်ပြီးသကာလတဲ့ ပင်ကိုက အနာ ပေါက်ပြီးနေတော့ ကိုယ်နာနေတယ်..... (မှန်ပါ့) ကိုယ်နာပေမဲ့ စိတ်ကတော့ မနာစေနဲ့တဲ့ (မှန်ပါ့)။

> ကိုယ်ကတော့ အနာပေါက်နေတယ်၊ ကိုယ်ခန္ဓာငါးပါး ပဉ္စမအကြိမ်

စလုံးဟာ အနာင်ပါက်ပြီးသကာလ ပျက်စီးဆုံးရှုံးနေငြားသော် လည်း ရှုတဲ့စိတ်ကတော့ကိုတဲ့ ပင်ကိုအတိုင်းထားပါတဲ့

(မှန်ပါ့ဘုရား) ကိုယ်နာပေမဲ့ (စိတ်မနာစေနဲ့ပါဘုရား)။

ဒကာကြီး တဲ့ ခန္ဓာထမ်းဆောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘယ်တော့မှ မကျန်းမမာဘူးဆိုတာ ဒကာကြီးမှတ်ထားပါတဲ့ (မှန်ပါ့)။

လူမိုက်ကို ချန်လှပ်ပါ၊ ခန္ဓာကိုယ် ဉာဏ်မျက်လုံးတပ်ပြီး သကာလကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာဖြင့် ဘယ်အချိန်မှာ ကျန်းမာ နေတယ်လို့ ဘယ်အချိန်မှ မရှိပါဘူးတဲ့ (မှန်ပါ့) သဘောက ပလာ (ကျပါပြီ)။

ဒါ့ကြောင့်တဲ့ ဒကာကြီးသိစရာတစ်ခုကို နည်းပေး လိုက်မယ်တဲ့၊ ဝိပဿနာရှုတာ (မှန်ပါ့)။

-" အာတုရ ကာယဿ မေ သတော စိတ္တံ အနာတုရံ ဘဝိဿတီတိ ... ဧဝံ ဟိ တေ ဂဟပတိ သိက္ခိ တဗ္ဗံ ... " တဲ့။

ကျင့်စဉ်ကလေးပါ ဘုရားကထည့်ပေးလိုက်တယ် . . . (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘဝပေါင်း ထောင့်ငါးရာ မအေဓိဘ ကျေးဇူးဆင်တဲ့ တရား (မှန်ပါ့) အာတုရကာယဿ မေသတော=ခန္ဓာကိုယ် ကတော့ ကျင်နာ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေပါတယ်တဲ့၊ မိမိကြည့်နေ တဲ့စိတ်ကတော့ ပင်ကို သဘောထားကလေးထားပါ (မှန်ပါ့)။

ပဉ္စမအကြိမ်

သူကတော့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာဘဲ၊ ဝေဒနာက လည်း ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာဘဲ၊ ရုပ်ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ (ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာပါဘဲ) သူကတော့ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်က တော့ အမြဲတမ်း ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးပြီးနေတာဘဲ (မှန်ပါ့) ရှုနေတဲ့ယောဂီစိတ်ကတော့ ပင်ကို သဘောအတိုင်းထားပါ..... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှုနေတဲ့ ယောဂီစိက်က (ပင်ကိုသဘော အတိုင်းထားရပါမယ်ဘုရား) ပင်ကိုသဘောအတိုင်းထားပါတဲ့၊ မဖေါက်ပြန်နဲ့ (မှန်ပါ့) သူကတော့ ဖေါက်ပြန်မှာဘဲ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ခန္ဓာကတော့ ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည်..... (ဖေါက်ပြန် မှာပါဘဲဘုရား) အနာပေါက်ပြီးသူက ပျောက်ပျက်နေမှာဘဲ..... (မှန်ပါ့) အနာပေါက်ပြီးသကာလ သေပွဲဝင်နေမှာဘဲ..... (မှန်ပါ့) အဲဒီ့ ရှုနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဉာဏ်နဲ့ကြည့်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ော်..... ဒါသူသဘောဘဲ၊ ဒါ သူသဘောဘဲလို့ သိနေရမယ် (မှန်ပါ့) သူ့အတွက် သောက ပရိဒေဝမလာစေနဲ့ (မှန်ပါ့) ဟုတ်လား (မှန်ပါ့)။

သောက ပရိဒေဝဆိုတာ သောက=စိုးရိမ်ခြင်း၊ ပရိဒေဝ= ငိုကြွေးခြင်း၊ ဒုက္ခ–ဆင်းရဲခြင်း၊ ဒေါမနဿ–က နှလုံးမသာယာ ခြင်း၊ဥပါယာသ–ကပြင်းပြင်းထန်ထန် ပင်ပန်းခြင်း၊ ဒီငါးခုမလာ စေနဲ့တဲ့ (မှန်ပါ့) ပင်ကို သဘောအတိုင်း ရှိပစေ (မှန်ပါ့)။

ဒါ..... အလုပ်သင် နေတယ်လို့၊ဘုရားကိုက ဘဝပေါင်း ထောင့်ငါးရာ သူ့အမိအဘ တော်ခဲ့တဲ့ ဒကာကြီးကို အလုပ်သင် နေတာလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ့)။

အလုပ်သင်တရားဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ (မှန်ပါ့) အလုပ်သင်တရားဆိုတာ ခန္ဓာကတော့ဖြင့် သူအမြဲတမ်း ကျင်နာပြီး ပျက်စီးနေမှာဘဲ (မှန်ပါ့) ရှုဉာဏ်က ဘာမှမလှုပ် နဲ့ ဪ သူသဘောဘဲ၊ သူသဘောဘဲလို့သာ သိပေး (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ခန္မဘဲ့သဘောဘဲ၊ တစ်ခုသော ဝေဒနာ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးနေပြန်ပြီ၊ ရှုတဲ့ဉာဏ်က ဘယ့်နယ်ဆိုမယ် (ခန္ဓာ သဘောပါဘုရား) ခန္ဓာ့သဘောဘဲ၊ ခန္ဓာ့သဘော၊ ခန္ဓာထဲမှာ ဘယ်အချိန်မဆို ပျက်စီးနေတာဘဲ (မှန်ပါ့) ဖေါက်ပြန်ပျက် စီးနေတာဘဲ ခန္ဓာ့သဘောဘဲ၊ ခန္ဓာ့သဘောဘဲလို့ ဒီလို သိနေရ မယ် (မှန်ပါ့)။

ဒီလိုမသိလို့ရှိရင် မဖြစ်ဘူးတဲ့၊ ဒီလိုမသိလို့ရှိရင် ဖြစ်ချင် ရာဖြစ်မယ် (မှန်ပါ့) ဒါဖြင့် အခုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ ခန္ဓာ ကြည့်တဲ့အခါမှာ ဥပေက္ခာသဘောနဲ့ ကြည့်ပါလို့ ပြောလိုက်တယ် (မှန်ပါ့) ဥပေက္ခာသဘောနဲ့ (ကြည်ပါ) ဝိပဿနပေ ကွာလို့သာ မှတ်လိုက် (မှန်ပါ့) ဝိပဿနာလည်း ဟုတ်တယ်၊ ဥပေက္ခာလည်း ဟုတ်တယ် (မှန်ပါ့)။

ခန္ဓာကတော့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေမှာဘဲ၊ ဝေဒနာကြည့် တော့ နာလိုက် ပျက်စီးလိုက်၊ ချမ်းသာလိုက် ပျက်စီးလိုက်၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်လိုက် ပျက်စီးလိုက်၊ ဒီလိုဘဲ မနေဘူးလား (နေပါတယ်ဘုရား)။

နေတာ ကိုယ်က သွားပြန်ပြီ၊ ခက်ပါတယ်၊ မလာစေနဲ့ (မှန်ပါ့) ခက်ပါတယ် မလာစေနဲ့၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် တစ်ခါ တည်း ဥပေက္ခာသဘောနဲ့ ခန္ဓာ့သဘောဟာ ဒီလိုကိုး (မှန်ပါ့ ဘုရား) ခန္ဓာ့သဘောက ဒီလိုကိုး ဆိုတဲ့ဥစ္စာ၊ ဒါ ငိ ပဿနာ ရှုနေတာလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာ့သဘော ဒီလိုကိုး၊ ခန္ဓာ့သဘော ဒီလိုက်းဆိုတာ ဘာတုံး (ဝိပဿနာရှုနေတာပါဘုရား)။

အဲဒီ ဝိပဿနာသည် ဝိပဿနုပေက္ခာဆိုတာလည်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ဝိပဿနာလည်း ဟုတ်တယ်တဲ့ (မှန်ပါ့) ဥပေက္ခာလည်း ဟုတ်ပါတယ်တဲ့ ။

သူ့သဘော သူဆောင်နေတာ ကျုပ်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တဲ့

သဘောမျိုး ရှိနေတယ် (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

သူ့သဘော သူဆောင်တာကို ကျုပ်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်တဲ့ သဘောမျိုး (ရှိနေပါတယ်ဘုရား)။

ငါးဟာ ရေထဲမှာ ငုပ်လိုက်–ပေါ်လိုက် ငုပ်လိုက်– ပေါ် သွားတာ သိနေတော့ ဪငါးဆိုတာ ငုပ်တတ်–ပေါ် တတ်တာကိုးလို့ (မှန်ပါ့) ဒါကို ကြည့်နေပေမဲ့ သူ့အတွက် ရေနစ်လိမ့်မယ် ။

ရေပေါ် –ပေါ် လာလို့ သားကောင်တွေက သူ့ကို စားသွား လိမ့်မယ်လို့ခင်ဗျားတို့က ဒါတွေရောထွေးမနေနဲ့ ၊မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ့) ဒါတွေရောထွေးမနေပါနဲ့ ၊အင်း သူ့သံဘောက ဒီလို ငုပ်တတ်–ပေါ် တတ်လို့ ငုပ်တတ်–ပေါ် တတ်တဲ့ အလုပ် လုပ်နေတာဘဲ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီမှာလည်း ခန္ဓာတွေက ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတာကို ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတဲ့အလုပ်–လုပ်နေတာဘဲလို့ဉာဏ်နဲ့ ဒီအတိုင်း သာ ကြည့်နေပါ (မှန်ပါ့)။

ခင်ဗျားတို့က ဒီအထဲ ေလာကွတ်လည်း မပိုပါနဲ့၊ ဟုတ်လား..... (မှန်ပါ့) ဒေါမနဿလည်းမဖြစ်ပါနဲ့..... (မှန်ပါ့) သူသဘောဟာ ဒီလိုဘဲဆိုပြီးဝိပဿနပေကွာဉာဏ်လို့မှတ်လိုက် အားလုံး ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကြည့်နေပါ (မှန်ပါ့)။

ကြည့်တတ်ပလား (ကြည့်တတ်ပါပြီ) ဒါဘာဉာဏ် တုံးဆိုသော့ ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ်လို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာဉာဏ်တဲ့ (ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ်ပါဘုရား)။ ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ်လို့ မှတ်လိုက်၊ ဝိပဿနာလည်း ဟုတ်တယ်တဲ့၊ တစ်တန်းတည်းထားလို့ သူသဘောဟာ ဒီလိုဘဲ ဆိုပြီး တုန်လှုပ်ချောက်ခြားခြင်းမရှိတဲ့အတွက် ဒီဉာဏ်ကို ဥပေက္ခာလို့လည်း ဆိုနိုင်တယ် (မှန်ပါ့)။

ရှခြင်းကြောင့် ဝိပဿနာ၊ တုန်လှုပ်ချောက်ခြားခြင်း မရှိသောကြောင့် ဥပေက္ခာ (မှန်ပါ့)။

ရှုခြင်းကြောင့် (ဝိပဿနာပါဘုရား) ဝိပဿနာ (မှန်ပါ့) တုန်လှုပ်ချောက်ခြားခြင်း မရှိသောကြောင့် (ဥပေက္ခာပါ) ဥပေက္ခာဆိုတော့ ပေါင်းလိုက်တော့ ဝိပဿန ပေက္ခာ (မှန်ပါ့) ပေါ်ကြပလား (ပေါ် ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီ, ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ်နဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမ တွေကကြည်ပြီးသကာလ နေ လို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့၊ ဖျတ်ဆို တစ်နေ့ က ဟောခဲ့တဲ့ သင်္ခါရုပေကွာဉာဏ် ထိုးတက်တာဘဲ (မှန်ပါ့) သင်္ခါရုပေကွာဉာဏ် ထိုးတက်ပြီးနောက်မင်္ဂဉာဏ်ပေါ် တယ်..... (မှန်ပါ့) ဉာဏ်ကတော့ဖြင့် အဟုတ်လုပ်ရင် ခဏပဲ (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ဒါနဲ့ ဒကာသစ် သူကို "ကိုယ်သာနာ၍၊ စိတ်မနာစေနဲ့ " ဒါဟောလိုက်တယ် (မှန်ပါ့)။

ကိုယ်သာနာ၍စိတ်မနာစေနဲ့ ဆိုတာကိုယ်ကတော့ ခဏ ခဏ အနာပေါက်ပြီး ပျက်စီးနေမှာဘဲ (မှန်ပါ့) နာမ်တည်း ဟူသော စိတ်ကလည်း ပျက်စီးနေမှာဘဲ၊ ရုပ်တည်းဟူသော ကိုယ်ကလည်း ပျက်စီးနေမှာဘဲ (မှန်ပါ့) စိတ်က မနာစေနဲ့ ဆိုတာ ဉာဏ်က တစ်ခါတည်း ဥပ က္ခာထားလိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဉာဏ်က ဥပေက္ခာ ထားလိုက်စမ်းပါ၊ ဪ သူ သဘောက ဒီလိုကိုး၊ သူ့သဘောက ဒီလိုကိုးဆိုပြီး ကိုယ်က ဒီအတိုင်းသာ ရှနေ ၁မ်းပါတဲ့၊ ဒီအတိုင်း ရှနေလို့ဆိုရင်ဖြင့် ဝိပဿနပေက္ခာ ဉာဏ်ရင်မယ် (မှန်ပါ့) ဝိပဿနပေက္ခာ ဉာဏ်ရင်မယ်၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်တက်သွားမယ်၊ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ်လည်း ရင့်လာပါရော မဂ်ဉာဏ်ပေါ် လာတာဘဲ (မှန်ပါ့) ရင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဒကာကြီးတွေ ဘဝပေါင်းထောင့်ငါးရာ နို့ချို တိုက်ပြီး ပြုစုခဲ့တဲ့ အမေမိဘတွေ တရားဟောဘာ ဒါပါဘဲ

ပဉ္စမအကြိမ့်

(မုန်ပါ့)။

ခန္ဓာကိုယ်က ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးငြားသော်လည်း စိတ်က တော့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတဲ့နောက် မလိုက်ဘဲနဲ့ လျစ်လျူရှုတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက်စမ်းပါတဲ့ (မှန်ပါ့) ဒါပြောတာဘဲ (မှန်ပါ့) ပေါ်ကြပလား (ပေါ် ပါပြီဘုံရား)။ ကောင်းပြီ ဒါနဲ့ ဘုရားကလည်း ဒါပဲဟောသွားတယ်၊

ကောင်းပြီ ဒါနဲ့ ဘုရားကလည်း ဒါပီဟောသွားတယ်၊ ကြွသွားတယ်၊ကြွသွားတော့ ဒကာကြီး အင်မတန် ဝမ်းသာတယ် (မှန်ပါ့)သူတရားနာရတာ "ကိုယ်သာနာ၍စိတ်မနာစေနဲ့" တဲ့။

' ကိုယ်တွေကတော့ နာမကာယ ရူပကာယတွေကတော့ ကိုယ်တွေပဲ၊ အဲဒါတွေကတော့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေမှာဘဲ၊ စိတ်ကတစ်သမတ်တည်း ထားတဲ့၊ ဪ သူသဘော သူဆောင်တာ ဒီလိုကိုး ဒီလိုကိုး၊ ဒီလို ရှုရမတဲ့ ဆိုတာ သူကဒါလောက်ဘဲ မှတ်တတ်တယ် (မှန်ပါ့)။

အသက်အရွယ်ကလည်းကြီးတော့ ခုနစ်ဆယ်ကျော်တွေ ဖြစ်နေတော့ တရားကလည်း နှစ်လုံးတည်း ဟောတယ်၊ ကိုယ်သာ နာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့ ဒကာကြီး၊ ဒါလောက်ဘဲ ဟောထားတယ် (မှန်ပါ့)။

> ဒါနဲ့ ဘုရားလည်းကြွသွားရော ရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း ပဍမအကြိမ်

အဲဒီမှာ မနီး–မဝေးမှာရောက်နေတယ် (မှန်ပါ့)။

ဒါနဲ့ နကုလပိတာ ဒကာကြီးက အင်း ရှင်သာရိပုတ္တ ရာရောက်နေရင်ဖြင့် သွားဦးမှဘဲ ကိုယ်လည်း ဒီနေ့ အင်မတန် ဆုကြီး လာဘ်ကြီး ရတဲ့နေ့ပဲ။ သွားဦးမှဘဲဆိုပြီးသကာလ သွားတယ်။

သွားတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဆီးပြီး နှုတ်ဆက်တယ်။ ဒကာကြီး မျက်နှာတွေ–ဘာတွေ တယ်ကြည်လင် ရွှင်လန်းလာပါလား၊ဒီနေ့ သားတော်ကြီးကတရားထူးတရားမြတ် တွေ အမေ အဖေများ ချီးမြှင့်လိုက်တယ် ထင်တယ်၊ ကျုပ် တို့လည်း မနာရဘူးလားဗျာ ဒီတရားတွေကို။

ဟာ အရှင်ဘုရား ဒီနေ့ အင်မတန်ထူးတဲ့နေ့ပဲ၊ တပည့်တော် သားကြီးက တရားဟောတဲ့နေ့၊ တရားထူး တရားမြတ်ပေးတဲ့နေ့၊ တပည့်တော် သိပ်ဝမ်းမြောက်ပြီး နေတယ်။

ဒါဖြင့်ဗျာ ကျုပ် ဟောစမ်းပါတဲ့ ၊ ရှင်သာရိပုတ္တ ရာက အနားကနေပြီး သူပြောပြန်တာပေါ့လေ (မှန်ပါ့)။ အရှင်ဘုရားတဲ့ ၊ ခန္ဓာကိုယ်ဆောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ သ၍မှာ ဘယ်အခါကာလမှ ရောဂါမကင်းဘူးတဲ့ ဘုရာ။

လူမိုက်သာ ရောဂါကင်းတယ်လို့ ပြောနေတာဘဲ။ ဒါပဌမဟော

တယ် (မှန်ပါ့)။

ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့လို့ ဟောတယ်။

ဟာ တယ်ကောင်းတဲ့တရားပဲ ခင်ဗျားဟာ၊ တရား

ထူး တရားမြတ်¢ ၇ ခင်ဗျားရလာတာ၊ ကျုပ်ရှင်းပြောစမ်းပါဦး ဗျကိုယ်သာနာ၍စိတ်မနာစေနဲ့ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ကလေးဖြင့်.....။

အို တပည့်တော်က သူတရားတိုတိုနာခဲ့ရတယ်၊ တိုတိုပဲ ဒါပဲ ပြောတတ်တယ်၊ အရှင်ဘုရား အားကိုးပြီး သကာလ အကျယ်ချဲ့ပြီး ဟောဘို့ တပည့်တော် အရှင်ဘုရားဆီ လာခဲ့ တာပါ။

ကဲဗျာ ဒါဖြင့် ကျုပ်က အကျယ်ချဲ.ပါ့မယ်၊ ကဲ ဒကာကြီးနားထောင်ဗျ၊ကျုပ် အကျယ်ချဲ.မယ်၊ အရိယာ မျက်လုံး မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ခန္ဓာကိုယ်ကို ရူပက္ခန္ဓာကိုလည်း ငါ ငါ့ဥစ္စာ ထင်မှာဘဲ (မှန်ပါ့) ဝေဒနာက္ခန္ဓာကိုလည်း ငါ ငါ့ဥစ္စာ ထင်နေတာဘဲတဲ့ အရိယာမျက်လုံးမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က (မှန်ပါ့) ခန္ဓာငါးပါးစလုံး ငါ, ငါ့ဥစ္စာထင်နေတယ်တဲ့၊ အဲဒိတော့ ငါ, ငါ့ဥစ္စာ ထင်တော့ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါးက ပျက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဟာ ငါ့ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီဆိုတော့ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါ မန ဿက လိုက်လာတယ် (မှန်ပါ့) ငါ့ဥစ္စာ ထင်နေတဲ့အတွက်

ပဉ္စမအကြိမ်

ခန္ဓာငါးပါးကိုငါ, ငါ့ဉစ္စာထင်နေတဲ့အတွက် ဒကာဒကာမ တွေ ခန္ဓာငါးပါးက ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတော့ ဘာဖြစ်သွားသတုံး (သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) နောက်ကလိုက်တယ် (မုန်ပါ့)။

အဲဒါ ကိုယ်နာပြီး စိတ်နာတယ် (မှန်ပါ့) ကိုယ်က တော့ လည်း နာလို့ ပျက်စီးတာဘဲမဟုတ်လား (မှန်ပါ့) စိတ် ကလည်း နောက်က လိုက်မနာဘူးလား (နာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဒကာကြီးမှတ်ထားတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကို ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာထင်နေတဲ့၊ အရိယာတို့၏ မျက်လုံးမရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များတော့၊ ခန္ဓာငါးပါးကို ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာ ထင်နေတော့၊ ဒကာကြီး ခန္ဓာငါးပါးက ဖေါက်ုပြန်ပျက်စီးသွားတဲ့အခါကျတော့ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿတွေက အဲဒါကိုယ်နာ စိတ်နာကြီးရတယ် (မှန်ပါ့) အရှင်သာရိပုတ္တရာက ချဲ့ဟောတယ် (မှန်ပါ့) ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့ လို့ ခင်ဗျား သားတော်ကြီးက ဟောတာကတော့ ကိုယ်ကတော့ဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးကတော့ဖြင့်တဲ့ ပင်ကို ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတတ်တဲ့သဘောမို့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီး တော်တဲ့သဘောမို့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီး နေမှာဘဲ (မှန်ပါ့) သြော် သူ့သဘောဘဲ၊ သူ့သဘောဘဲ လို့ကြည့်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့မနာဘူးဗျတဲ့စိတ်က (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ပဥ္စမအကြိမ်

သူ့သဘောဘဲ သူသဘောဘဲ၊ ဒါ ခန္ဓာ၏သဘော၊ ခန္ဓာ၏ဖြစ်စဉ်၊ခန္ဓာ၏ထုံးတမ်း၊ခန္ဓာ၏ 'ဓမ္မတာ ဆိုပြီးသကာလ ထိုင်ကြည်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ရေစီးနေတာ ' ထိုင်ကြည်နေတော့ ရေဆိုတာ မြစ်ညာက စီးနေတာဘဲ၊ ရေတွေ ကုန်ပါပေါ့လား လို့ ပြောဖို့မလိုဘူး၊ အောက်မှာ ရေတွေဟာ စီးကုန်ပါပေါ့လားလို့ ပြောဖို့မလိုဘူး၊ တစ်ခါတည်း သူ့သဘောဟာ အထက်က ရေဟာ အောက်စီးမြဲ စီးနေတာဘဲ..... ဆိုသလို ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ လည်း ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးပြီးသကာလ နေတဲ့ဥစ္စာ ပင်ကို သဘောပဲ၊ သူပင်ကိုယ်သဘောပဲ၊ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတိုင်းသာ ကြည့်နေပါ (မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ ကြည်နေတဲ့အခါကျတော့ ခုနင်က သင်္ခါရ တရားကို ဥပေက္ခာရှနေတော့၊ ဝိပဿနာရှနေတော့ ဝိပဿ နုပေက္ခာပဲလာဖြစ်တယ်တဲ့၊ ဥပေက္ခာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်နေတာ (မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော္ ဥပေက္စာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်နေမှန်းသိတော့ နောက်က သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ လိုက်သေးရဲ့ လား (မလိုက်ပါဘုရား)။

မလိုက်တော့ ကိုယ်သာနာ၍ (စိတ်မနာပါဘုရား)

အဲ အရိယာမျက်လုံးမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ကိုယ်နာ စိုဆ်နာ

တဲ့ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

အရိယာမျက်လုံး အရိယာတို့၏ တပည်သားဖြစ်တဲ့ မျက်လုံးတပ်ကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ ၊ ကိုယ်ကတော့ဖြင့် ထုံးစံအတိုင်း လူတိုင်းနာသလို နာတာပဲနော် (မှန်ပါ့) စိတ်ကတော့ နာသေးသလား (မနာပါဘုရား)။

'အဲဒါကြောင့် စိတ်ကတော့ မနာဘူးတဲ့၊ ကိုယ်ကတော့ဖြင့် ဘုရားခန္ဓာကိုယ်ကစပြီး အနာတွေနဲ့ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာဘဲ (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) ကိုယ်ခန္ဓာက မဖေါက်ပြန် မပျက်စီးဘူးလို့ ရှိသေးသလား (မရှိပါဘုရား) သဘော ကြာပလား (ပါ ပါပြီ)။

ခိုသော် နောက်ကနေပြီး ဒကာဒကာမတွေက အင်း ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီး၊ ဒါကလေး ပျောက်သွားတာ ခက်ပြီဆုံတော့ တကယ့်ကို နားပေးသေးပါတယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဒီဝေဒနာ ဒီတောင်ကမှ တက်ပါ့မလားဆိုတာက သောက ပရိဒေဝလာပြီ (မှန်ပါ့) မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ့)။

အဲဒါ ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးမှုမြင်လို့လား..... မမြင်လို့လား (မမြင်လို့ပါဘုရား)မမြင်ဘူး၊သို့သော် ချမ်းသာတယ်ဆိုရင် မိုးထိအောင် မော်ချင် မိုက်ချင်တဲ့စိတ်တွေက (မှန်ပါ့) သုခ ဝေဒနာကြောင့် မာန်မာနတွေ မလာဘူးလား (လာပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒါမျိုးတွေလည်း ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးတာ သူသိသေးရဲ. လား (မသိပါဘုရား) အဲ မသိတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီ သုခကလေးက ပျောက်သွားတဲ့အခါကျတော့၊ မွဲတေသွားတဲ့အခါ ကျတော့ ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီတဲ့ (မှန်ပါ့) ဒုက္ခ ဒေါမနဿတွေ နောက်က မလိုက်ဘူးလား (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါတွေကတော့ ကိုယ်နာ စိတ်နာတယ် (မှန်ပါ့) ကိုယ်ဆိုတာ ဒီကိုယ်ကြီးကိုဆိုတာမဟုတ်ဘူး (မှန်ပါ့) ခန္ဓာငါး ပါးစလုံးကိုဆိုတာ (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား..... (ကျပါပြီ)။ ခန္ဓာက အပေါင်းအစုကြီးကို ဆိုပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) အပေါင်း အစုကြီးကို၊ တစ်ခု တစ်ခုစီကိုလည်း ကိုယ်ဆိုနိုင်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် နာမကာယ ရူပကာယလို့ ဘုရားက ဟောလိုက်တယ် (မှန်ပါ့) နာမကာယ–နာမ်အပေါင်းအစုကို ဆိုပါတယ် (မှန်ပါ့) ရူပကာယ–ရုပ်အပေါင်းအစုကို ဆိုပါတယ် (မှန်ပါ့)။ ဒါကြောင့် ကိုယ်နာ၍ စိတ်မနာစေနဲ့လို့ ဟောလိုက်တော့ ဒကာဒကာမတွေ အရိယာမျက်လုံးရှိမှ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာမှာ (မှန်ပါ့) အရိယာမျက်လုံးမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ကိုယ်နာရင် (စိတ်နာပါတယ်ဘုရား)။ စိတ်နာလို့ရှိရင်ဖြင့် တဲ့ ခန္ဓာငါးပါးတစ်ခုခုထဲက နာ

ပဥ္ရမအကြိမ်

တယ်၊ ပျက်စီးတယ်၊ ဖေါက်ပြန်တယ်၊ အနိစ္စသဘော ပြောနေ တယ်၊ ဒုက္ခဒေါမနဿလာပြီ..... (မှန်ပါ့) ကိုယ်ကအနိစ္စဖြစ်ရင် သူက မျက်ရည်ကျပြီ (မှန်ပါ့)။

ကိုယ်ကအနိစ္စပြောရင် သူကဥပေက္ခာထားနိုင်မှ တရား မှန် ကိုး (မှန်ပါ့) အနိစ္စလို့မြင်တော့ ကိုယ်က ဥပေက္ခာ သဘောနဲ့ မောင်ချစ်စိန်ထားပါမှ တရားမှန်ကိုး (မှန်ပါ့ ဘုရား) နို့မဟုတ် မှန်နိုင်ပါ့မလား (မမှန်နိုင်ပါဘုရား) သဘောပါကြလား (ပါ ပါပြီ)။

ကဲ ဒါဖြင့် ၂–နံပါတ်အကွက်ထဲမှာ ရှိတာတွေဟာ သူကနာမည့်တရားချည့်ပဲ၊ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးမည့်တရားချည်းပဲ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ၂ –နံပါတ်ထဲမှာ ရှိတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဘာတဲ့ တုံး (ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးမည့် တရားချည့်ပါဘုရား) ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးမည့် တရားချည်းမှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန့်ပါ့)။

အဲဒါကို ကြားကနေပြီး မဂ်ဉာဏ်ကလေးသွင်းပြီး သကာလ ကြည့်စမ်းပါ (မှန်ပါ့) ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ' နောက်က ဒုက္ခဒေါမနဿ လိုက်သေးရဲ့လား (မလိုက်ပါ) 96

သောက ပရိဒေဝကော (မလိုက်ပါ) တဏှာ ဥပါဒါန် ကံကော

..... (မလိုက်ပါ) မလိုက်ပါဘူးတဲ့ (မှန်ပါ့)။ အဲဒီတော့၂ – အကွက်က ဘယ်လိုပင် ဖေါက်ပြန်ပျက်စီး

အဲဒီတော့ ၂ – အကွက်က ဘယ်လုပ်ငံ ဖေကြပြန်ပျက်စီး နေငြားသော်လည်း ၃ – နံပါတ်ဆိုတဲ့သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမန

ဿတဏှာ ဥပါဒါန် ကမ္မဘဝ, အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရဆိုတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

သုံးမျိုး ၃ – နံပါတ်မှာ လာသေးရဲ့လား (မလာပါဘုရား)။ ဘာ့ကြောင့်တုံး ကိုယ်သာနာ၍ (စိတ်မနာလို့ပါ

ဘုရား) စိတ်မနာဘူးဆိုတာကလည်း မင်္ဂစိတ်က နာတဲ့စိတ်

မဟုတ်ဘူး (မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ စိတ်ကိုးဗျ (မှန်ပါ့)။ ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ စိတ်ဆိုတာ နာစိတ်လား အမှန်သိတဲ့

စိတ်လား (အမှန်သိတဲ့ စိတ်ပါ) အဲဒါ အရိယာတို့၏ တပည်

သားမျက်လုံးနဲ့ကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ အမှန်သိတဲ့မျက်လုံးကပေါ် တာ

.... (မှန်ပါ့)။

နို့မဟုတ် ဘာမှမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ပျက်စီးရင် ၃ – နံပါတ်က ငိုပွဲဆင်တာဘဲ (မှန်ပါ့) ၂ – နံပါတ်က ပျက်စီး

ရင် (၃ – နံပါတ်က ငိုပွဲဆင်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း....၂ –နံပါတ်ကတစ်ခါသုခကလေးပေါ် လာရင်

၃ –နံ ပါတ်ကပြုံးတဲ့ တဏှာ ဥပါဒါန် လာတာဘဲ (လာပါတယ်

ဘုရား)။

တစ်ခါတလေများ အလုပ်ကိစ္စတွေက များတော့ ၂ –နံ ပါတ်က ဘာဖြစ်နေနေ သူက မသိချင်ယောင်နေတော့ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ လာပြန်တာဘဲ (မှန်ပါ့) မလာဘူးလား (လာပါး တယ်ဘုရား)။

ခါဖြင့် ၃ – နှံပါတ်မှာ မောင်ချစ်စိန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံတွင် လာတာမဟုတ်ဘူး၊ သောက ပရိဒေဝ လည်းလာတာဘဲ..... (မှန်ပါ့) အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကော..... (လာပါ တယ်) လာတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုးလာတယ် (မှန်ပါ့)။ အစက, လာတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လည်း လာတယ် ့ အလယ်က ဖေါက်တဲ့ ပဠိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကော (လာပါတယ်) အဆုံးက, နေပြန်ပတ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကော'..... (လာပါတယ် ဘုရား)။

လာတော့ မောင်သစ်ရေ ဒါဟာ ကိုယ်နာလို့ စိတ်နာ တာဟာ ဒီ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွေပဲ (မှန်ပါ့)။

ဒီသုံးခုစလုံး လွတ်သွားရင် ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာဘူး . (မှန်ပါ့) သဘောကျဖလား (ကျပါမြီဘုရား)။

သုံးခုစလုံး လွတ်သွားရင် (ကိုယ်သာနာ၍ စိတ် မနာပါ) အဲဒီကျတော့ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာလို့မှတ် ်..... (မှန်ပါ့) သုံးခုထဲက တစ်ခုခုလာရင် (ကိုယ်နာပြီး စိတ်နာပါ တယ်ဘုရား)။

ပဥမအကြိမ်

သုံးခုစလုံးမလာဘူးဆိုရင် (ကိုယ်သာနာ၍ စိတ် မနာပါဘုရား) ကိုယ်နာပြီးသကာလ စိတ်က မနာသော ကြောင့် သူတော့ဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုးချုပ်သောကြောင့် ဒကာ ေ ဒကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုး ချုပ်တယ်ဆိုရင် ဒါနိဗ္ဗာန်ပဲ (မှန်ပါ့) ဒုက္ခက္ခန္ဒဿ နိရောဓောပဲ (မှန်ပါ့)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစသုံးမျိုး ချုပ်ကတည်းကိုက ဟိုဘက်မှ ဘာလာစရာ ရှိသေးသလဲ (မရှိပါ) ဧာတိ ဧရာ မရဏတွေ လာဦးမှာလား (မလာပါဘုရား)။

အစတွေ အဝိဇ္ဇာက စ, ချုပ်လည်း မောင်ချစ်စိန် အချုပ် ဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား) တဏှာက စ, ချုပ်လည်း (အချုပ်ပါ ဘဲဘုရား) အချုပ်ဘဲ။

ဒေါသက စ, ချုပ်ပြန်တော့ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရဆိုတဲ့ ပဋိစ္စ

သမုပ္ပါဒ် ပြန်ပတ်သေးရဲ.လား (မပတ်ပါဘုရား)။

အဲဒါ သုံးမျိုးစလုံး ချုပ်တာသည် ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်

မနာဘူး (မှန်ပါ့)။

သုံးမျိုး တစ်ခုခုပေါ် လာရင် (ကိုယ်နာ, စိတ်နာပါ

ဘုရား) ကိုယ်နာ, စိတ်နာဆိုတဲ့ သဘောဟာ ဒါဟောနေတာ

.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီဥစ္စာ အရင်တုန်းက ဟောပါတယ်၊ ဒါလောက်စိပ်စိပ်

မပြောဘူး (မှန်ပါ့) အခုတော့ သေချာကြပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်နာ, စိတ်နာဆိုရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုး လာသတုံး (သုံးမျိုးလာပါတယ်ဘုရား)။

?(· ····· (သု.မျူးလာမတယဘုရား)။ အဲ, ကိုယ်နာ, စိတ်မနာဆိုရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုးစလုံး

ပြတ်တယ်၊ မပြတ်ဘူလား (ပြတ်ပါတယ်) ဖြစ်ပျက်-မဂ်, ဖြစ်ပျက်-မဂ်ပဲ ရှိတော့တယ် (မှန်ပါ့) သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ လာသေးရဲ့လား (မလာပါဘုရား) တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ (မလာပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ (မလာပါ ဘုရား)။

မလာတော့ကိုယ်သာနာ၍ (စိတ်မနာပါ) စိတ်မနာ ဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ရှုမှ ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာတာ (မှန်ပါ့) ဝိပဿနာမရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒီသုံးမျိုး တစ်ခုခုလာမယ် (မှန်ပါ့)။

ုတစ်နည်းအားဖြင့်တော့ သုံးမျိုးစလုံးသော်လည်းကောင်း လာမယ်ႏုိ... (မှန်ပါ့) လာလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒါ အပါယ်သွားဘို့ချည်း ဘဲ မှတ်ပါ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု သာဓု သာဓု။